

POKO Thema 3: Empowerment

Perspectief: “Ik bepaal!”

Een kind krijgt empowerment door invloed te hebben op de ruimte waar het zich in bevindt.

Alles in het leven van kinderen die een oncologische behandeling ondergaan is afhankelijk van het schema van de behandelingen. Daarnaast krijgen kinderen van hun ouders en behandelaars veel adviezen en regels opgelegd, waar ze zich aan moeten houden tijdens de behandeling.

Maar kinderen geven zelf aan juist invloed te willen hebben op hun eigen leven. Ze willen zelf beslissingen nemen en zelf de regie hebben. Onafhankelijkheid en zelfredzaamheid zijn hierbij belangrijke begrippen. Geef kinderen het gevoel dat ze door hun eetgewoontes en bewegingspatroon zelf een actieve rol kunnen spelen in het bepalen van hun behandeling en ziekteverloop. Daardoor worden kinderen aangesproken op hun kracht, in plaats van dat ze reageren op wat ze nog kunnen of lusten.

Hoe empower en motiveer je kinderen?

- Door goed contact te maken met het kind, het kind er echt in te betrekken en het kind serieus te nemen. Maar ook door toestemming te vragen en de controle terug te leggen bij het kind: *“Heb je er wel zin in vandaag?” “Soms zeggen kinderen dat ze er geen zin in hebben, maar vervolgens pakken ze wel een bruine boterham. Het is dan heel belangrijk dat deze goede keuze ook beloofd wordt met: Dat heb je echt goed gedaan!”* Dat mag zelfs ook uitvergroet worden. De contactgroei met het kind is essentieel. Ook overleggen zonder de ouders en dan zeggen *“Kom, we gaan even roddelen over je ouders”*. Het is natuurlijk wel zo dat je als behandelelaar soms geen klik hebt met het kind of met het gezin. Dan klikt het wellicht wel met een collega. Ouders geven dit soms ook aan. De contactgroei is essentieel, maar de klik ook. Het één kan niet zonder het ander.
- Door verantwoordelijkheid bij het kind te leggen. Vraag het kind: *“Hoe zie jij dat graag?”* Benadruk ook het positieve, waardoor het kind zelf kan kiezen voor het juiste. Leg de controle bij het kind zelf neer, vooral ook bij pubers. Zodat het kind zelf doelen kan stellen en een antwoord kan bedenken op de vraag: *“wat zou bij jou werken?”* zonder dat de behandelaar iets oplegt.
- *“Eten is het enige waar kinderen invloed op hebben.”*
- *Een kind krijgt empowerment door invloed te hebben op de ruimte waar het zich in bevindt.*
- *Zo veel mogelijk zelf doen en eigen regie geven.*
- *“Hoe zie jij dat graag?”*

POKO Thema 3: Empowerment

Perspectief: “Ik ben ruimtelijk beperkt,
niet verstandelijk!”

“Elke morgen zetten we haar op een kleedje op de grond en mag ze haar eigen kleertjes uit het kastje halen en deze opvouwen, waarna ze weer terug in het kastje worden gelegd. Dit vindt ze prachtig, want dan kan ze tenminste wát doen.”

(Moeder van een 3-jarige met een hersentumor)

Het komt vaak voor dat kinderen met kanker beperkt zijn in hun beweegruimte, omdat ze de ziekenhuisafdeling of hun kamer niet af mogen. Sommige kinderen liggen zelfs in een isolatiebox. Daardoor zijn ze heel beperkt in hun speel- en beweegmogelijkheden. Kinderen in een isolatiebox mogen niet spelen met speelgoed van de afdeling of van andere kinderen, in verband met besmettingsgevaar.

Kinderen die bijna niet uit bed kunnen en eigenlijk alleen maar met hun armpjes kunnen spelen, hebben niks te doen. Ze kunnen alleen passief spelen, zoals tv kijken of voorgelezen worden. Terwijl bewegen, ook al is het alleen met de armen, zo belangrijk is. Niet alleen fysiek, maar zeker ook mentaal!

Ter beeldvorming:

- Kinderen die een chemokuur hebben plassen niet op de wc. Hun urine wordt opgevangen in een po. Ze komen dus nog niet eens op het toilet.
- Een isolatiebox is zo klein dat er niet eens een rooming-in bed in past, terwijl een van de ouders altijd blijft slapen. Ouders slapen nu in de vensterbank.
- *Sommige kinderen kunnen alleen maar met hun armpjes spelen.*
- *Zes weken alleen in isolatie na een beenmergtransplantatie.*
- *Of in een isolatiebox waar je ouders wel mogen komen, maar je niet met andere kinderen of speelgoed van de afdeling mag spelen.*

POKO Thema 3: Empowerment

Ideerichtingen

De ziekte beheerst het hele leven van het kind en het gezin. Door kinderen (maar ook de ouders) weer controle te geven en in hun kracht te laten staan, kunnen bepaalde behandelplannen of interventies beter aanslaan.

Als je voor kinderen met kanker gaat ontwerpen, geven deze vragen je houvast bij het bepalen van een richting voor ontwerp of verder onderzoek. Ze helpen je om je in het onderwerp in te lezen en om je te verplaatsen in de verschillende stakeholders en hun beleving, behoeften, wensen en frustraties.

Ideerichtingen:

- Hoe kun je kinderen van push naar pull brengen? Dus: hoe kun je ervoor zorgen dat kinderen zelf een actieve rol gaan aannemen in het bepalen van hun bewegingspatroon en eetgedrag?
- Hoe kun je van kinderen met kanker een aparte groep maken waar kinderen kracht uit halen en die bijdraagt aan de empowerment van de individuele kinderen? Zodat gezonde kinderen ook tot deze groep willen gaan horen?
- Hoe kun je kinderen zich van hun eigen kracht bewust maken, in plaats van dat ze alles bekijken vanuit hun ziekte?
- Hoe kun je bewegen en motoriek stimuleren in een kleine ruimte?
- Hoe kun je iets actiefs te spelen aanbieden vanuit bed?
- Hoe kun je een speelmogelijkheid aanbieden voor kinderen die zich in andere ruimten of op andere locaties bevinden?
- Hoe kun je kinderen die ruimtelijk gescheiden zijn, met elkaar laten spelen?
- Hoe kun je ouders inzicht geven in wat normaal is in een bepaalde fase van het ziekteproces?
- Hoe kun je ouders helpen om te gaan met tegengestelde informatie in de tijd?
Hoe kun je ouders helpen om per fase te bepalen wat goed is voor hun kind, gezin en henzelf?
- Hoe kun je (de oorsprong van) voedsel interessant maken?
- Hoe kun je ouders laten weten wat normaal (of wenselijk) is voor kind, gezin en henzelf?